

Madelin tantsuhoos. Esiplaanil Kaja Lestsepp.

Tiina Miido

Lapsed laulmas koos Kassi ja Metsahaldjaga (Kersti Leis)

Tants ja töö aitavad noorena püsida

Hiljutise Madelini tantsutrenni eel oli tore võimalus juttu puhuda kahe tantsutüdrukuga. Plika-likku särtsu ja elevust õhkus neist mõlemast, asja soliidsemaks tegemise ettekäändel mainigem, et mõlemad käivad juba 50ndat elurada ja töömeheleibagi on teenitud aastakümneid.

Tants on efektiivne terviseprojekt

Õnnitagem kõigepealt särasilmset ja nooruslikku **KAJA LESTSEPPA**, kes just 16. jaanuaril tähistas 50. juubelit.

Vallarahvas teab Kajat kui Nõo Perearstikeskuse väga abivalmis ja südamlikkude medõde. Ta lõpetas Tartu Meditsiinikooli velskrina ja asus tööle Nõo Ambulatooriumis 1978. aastal.

1995. aastast töötab Kaja perearst dr Tiit Tootsi abilise. Ta on lõpetanud pereõdede kursused ja õppinud liikumisravi Tartu Ülikooli kehakultuuriteaduskonnas. Anneli Sootsi koolituskeskuses on ta täiendanud end tööks laste ja vanuritega, kirurgilise õendusega, sünnitusabi ja rasedusega seotud probleemidega. Ta on läbinud ka massaaži-, ravikehaku- ja suhtlemiskursused ning täiendanud end ka sisehaiguste ja psüühiliste haiguste alal.

Teise poole oma elust on Kaja pühendanud tantsule, seda juba 1969. aastast Madelinis tantsides, kui ema ta 13-aastase tüdrukuna Made juurde tantsima "sokutas".

Mida sulle on andnud tants?

Tants — see on väga efektiivne terviseprojekt, nagu nüüd on moes öelda. See tähendab vaimu ja füüsilise alati vormis ja tasemel olemist. Tants — see on emotsioon, pingete maandamine ja samas meeleolu tipp.

Mul on vedanud, sest ka minu abikaasa on rahvatantsufänn, kes ise on varem aktiivselt tantsinud ja kes nüüd vabatahtlikult mind trennide vahet sõidutab (*elatakse ju Lukel*).

Mida sulle tähendab Madelin? (Kaja tantsib juba 36. aastat. Uskumatu!)

See on fantastiline kollektiiv. Mul on siin kõik nagu omad õed. Ja Made on meile nagu teine ema. Tänu Madelinile olen saanud palju reise, uusi paiku ja erinevaid inimesi näha.

Kui trenni sättides ongi vahel väsimus peal ja tuju kehv, siis peale trenni olen nagu puhastustest läbi käinud.

Oleksime väga rõõmsad, kui meie ridadesse tuleks juurde nooremaid tantsijaid. Põhikoosseis on juba üpris soliidses eas.

Madelin on kui teine kodu

Tugev käespigistus ka **TIINA MIIDO**le, kes on asunud ka 50. verstopostile (sünnipäev 7. detsember 2006).

Tema on üks nendest tublidest tegijatest, kes pälvis valla Aasta Inimene 2005 valimise raames tänukirja, seda eelkõige südamega tehtud õpetajatöö ja rahvatantsu

propageerimise eest.

Tiinat teame Nõo Põhikooli algklassiõpetajana ja entusiastliku rahvatantsijana. Pärit on ta tegelikult Pärnumaalt Audrust ja selle koha külge on tema süda kinnistunud. Õpingud töid ta Tartu ja hiljem Tallinnasse, kus ta 1980. aastal lõpetas pedagoogilise instituudi. Ka tol kevadel oli toimekas koolijuht Kalju Aigro noort tööjõudu värbamas ja nii ta Tiinagi Nõkku algklassiõpetajaks meelitas.

Aeg on märkamatult möödunud — Nõo koolis on Tiina nüüdseks juba 25 aastat õpetajana töötanud! Ta on oma elupaigaga Nõos harjunud, koolitöö on talle südamelähedane ja kolleegidega on tore koos olla.

Tiina! Miks just algklassiõpetaja?

Olen alati tahtnud väiksemate laste ligi olla (st algklassi omade). Nemand on veel sõnakuulelikud. Õpetaja on veel nende jaoks keegi. Tore on nende arenemist jälgida. Tunnen, et saan kasulik olla neid arendades, aidata oma tarkuste ja kogemuste kaudu neid isiksusteks kujunemisel.

On väga suur rõõm kogeda laste edusamme ja õnnestumisi. Rõõm on kahepoolne — nii õpetajal kui lapsevanematel. Kool-kodu liini olen alati tähtsaks pidanud ja olen tänulik nendele peredele, kes seda on ka toetanud.

Algklassilapsed on nagu lapsed ikka. Minu varasemate tööaastatega võrreldes on tänaste laste iseteadvus, maailmapilt rohkem avardunud. Mõneti on nad pealis-

kaudemad, hoolimatamad, ükskõiksemad.

Teame, et oled koolis ka lasterahvatantsurühmi juhendanud. Kas lapsed armastavad rahvatantsu?

Lasterühmade juhendaja olin üle kümne aasta. Lapsed olid tublid ja me osalesime mitmelgi vabariiklikul rahvatantsupeol, kohalikest pidudest rääkimata. Kahjuks ei ole mul juba teist aastat ühtegi rühma, seda laste huvi puudumise tõttu. Kindlasti teeb see kurvaks, aga vägisi ei saa tantsima panna. Proovisime, aga siis kulus suurem energia rühma kooshoidmise peale — polnud mõtet.

Mida sinule tähendab Madelin?

(*Elvil*) See oleks kui eile olnud, kui sai alustatud. Nii nagu 1980. aastal Nõkku tulid, nii Made minu kui noore õpetaja kohe üles otsis. Seega siis 25 aastat koos tantsitud. See on vahva nooruslik kollektiiv eesotsas iganoore Madega. See on kui teine kodu.

Kaja ja Tiina on kaks säravat tüli Madelinis ahelas.

Kaja on kui hõbekelluke ukse kohal helisemas, kes kõiki lahkelt külla kutsub. Tiina seondub aga väikse ojavulinaga päiksepaistelisel päeval.

Meil kõigil on oma nägu — peasi, et see oleks ikka sõbralik ja optimistlik.

Tiinale ja Kajale aga raugemat jõudu ja tegutsemislusti edaspidiseks!

MILVI PENZA

Vellavere jõulumaa jäi jälle ilma lumeta

Kolmandat aastat järjest on Vapramäe-Vellavere-Vitipalu Sihtasutus korraldanud detsembrikuus jõuluüritusi lastele. Selleks seatakse Vellavere loodusemaja jõulumeeleoluliseks ja kutsutakse appi päkapikud Tartu Kutsehari- duse keskest. Täieliku jõulumeeleolu tekkimiseks jäi puudu vaid lumest, kõik neli päeva sum- pasime paksus poris, kuni viimaks, meie programmi lõppedes, sadas maha paks lumevaip.

Noorte päkapikkude juhendamisel kaunistati sel aastal pipar- kooke, valmistati jõulukaarte, mõistatati mõistatusi, tehti krässe ja väikeseid päkapikke ning muid nikerdusi. Olemas oli ka jõuluvana, kes laskis lastel endale kirju kirjutada ja luges ette muinasjutu või tegi viktoriini. Jõuluvanalt sooviti endale jõuludeks igasuguseid asju, näiteks suurt kalendrit lähima kolme aasta kuupäevade- ga, arvutamänge, spinnereid, süle-

arvutit, oma maja, telekat ja palju mänge.

Tubased tegevused lõpetatud, suunduti edasi õue, kus toimusid mängud ja hobusõit. Ühel päeval oli jõuluvana üsna hajameelne ja õösel läbi metsa koju minnes oli ta ära kaotanud oma kingikoti. Lapsed koos päkapikkudega aitasid lahkelt seda otsida. Küll leiti kott metsarägastikust, siis jälle kõrgelt puu otsast. Mõnel päeval oli aga kingikott ära nõiutud ja selle sai avada vaid heade soovide ütle- misel. Lapsed soovisid kõike head oma emale-isale ja õpetajatele- kasvatajatele. Kel soovi parasjagu pä- he ei tulnud, nendele andsid päka- pikud head nõu kodus ema-isa kõvasti kallistada ja öelda neile midagi ilusat. Toimus ka rammu- katsumine kõieveos ja jõuluvana koti kaugusviked, rääkimata kõiksugustest teatevõistlustest. Programmi lõpetas hobusõit Vel- lavere külateedel.

Lapsi käis eri vanuses, kõige "vanemad" külastajad olid 7. klassi noored, kõige pisemad kaheaastased. Neljal päeval, 12.-15. detsembrini, käis külas kaheksa grupp: Elva Murumuna, Luke, Tõravere, Rõngu ja Tsirguliina lasteaadadest, Elva Gümnaasiumist ja Kõrveküla põhikoolist.

Jõulueelsed õpitöökojad said teoks tänu Eesti kultuurkapitali Tartumaa ekspertgrupi toetusele,

Noorte päkapikkude juhendamisel kaunistati piparkooke ja valmistati jõulukaarte

Tartu Kutsehariduskeskuse rekreatsioonikorralduse I kursuse õpilastele ja nende õpetajale. Suured tänud ka teistele toetajatele- abistajatele.

TRIINU PERTELS

Metsas jõuluvana ei käinudki

Oleme kuulnud loendamatu jõulumaadest, mida erinevad tegijad meie lastele pakuvad. Enamasti on jõulumaal tegelasteks päkapikud ja jõulumees, kuid viimasel ajal on välja pakutud ka palju uudseid lahendusi.

Mitmetele Tartumaa lasteaadadele oli kutse MTÜ Önnemaa eestvedaja KERSTI LEISI poolt korraldatud jõuluüritusele Põlva- maal, Kiidjärvel, Helgi ja Heino Tentsole kuuluval ja nende hoole ja kätetööna valminud puhkealal.

Kutsutud olid ka kolme Nõo valla lasteaia lapsed — Luke lasteaed Segasumma, Tõravere lasteaed Tõruke ja Nõgiaru lasteaed. Lapsed said osa üritusest "Metsa jõulupuu", mis pakkus hoopis isemoodi lahendust jõuludest osasaamiseks. Mitmetegi laste esimeseks küsimuseks oli — millal tuleb jõuluvana. Kui aga Metsahaldja tütar lapsed iidse tammeallee kaudu sisse juhatas, pakkus neile tervisttoovaid ja kosutavaid loodusande (kuivatatud õunu ja arooniaid), ise rääkis lihtsalt ja lastepäraselt jõulusid ootava metsarahva elust ja sellest, et meiega kõik oleme osake loodusest, ununes jõuluvana sootuks.

Peagi kuuldi puude vahelt paugutamist ja nähti tossu tõusvat. Selgus, et Rebane, va vembumees, on prahti korjanud ja uhkeldab nüüd sellega. Lapsed tegid talle hõlpsasti selgeks, et metsa prahti laiali ei pilluta.

Teekonda jätkates märgati, et Kass on järvel kala püüdnud. Rebane, va kavalpea, oli oma trikkidega kassi sinna meelitanud ja kassiga kihla vedanud, et see järvest küll ühtegi kala ei saa. Kihlveo võidu puhul tahtis ta endale saada Metsahaldja kana. Ega Rebane seda küll poleks uskunud, et Kass tõmbabki välja suure "päris kala".

Edasi rändasid lapsed Rebase majja ja Kassi majja, saades osa haaravatest tegevustest seal. Seejärel kohtuti Jänese ja Metsahald- jaga. Jänese kutsus lapsed kaasa oma jäneseantidele. Kogemata äratati karu, kes aga väikese torisemise järel siiski rahumeelselt oma hütti tagasi tatsas.

Metsahaldja koos käidi ära suitsusaunas. Muidugi ei toimunud pärispesemist, lauldi aga lõbusaid pesemislaule ja saadi met- sapere ninadega sarnased mustad ninaotsad. Seejärel mindi Metsahaldja kotta, kus elav tuli laste käsi ja südameid soojendas ning Metsahaldjas lapsi maaleiva, vorstikeste, kuuma taimetee ja õuntega kostitas. Metsahaldja hüti juures oli juba ehitud jõulu- puu. Oligi aeg üheskoos minna Metsa jõulupuud ehtima. Metsa- haldjas oli valmis pannud hulga omavalmistatud jõuluehteid — kõikide jaoks oli materjal ja inspiratsioon saadud loodusest endast. Aga oot-oot — peoliste hulgast oli puudu Karu. Tuli Karu lauluga äratada.

Kui jõulupuu ehitud ja laulud lauldud, avastati, et kingikott on puu alt kadunud ja Karugi taas magama kobinud. Tähelepane- likumad teadsid rääkida, et nägid, kuidas Rebane mingi kotiga Karu hüti poole hiilis...

Metsa jõulupuu naelaks kujuneski see, et nüüd tuli kingid Karu onnist kätte saada. Karu, teadagi aga, kolmandat korda ära- tada ei tohtinud.

Meelde jäi ühe lapse imestunud ütlemine: "Seni arvasin ma, et jõuluvana kartmine on juba midagi, aga nüüd tean, et jõuluvana kartmine ei ole karu kartmise kõrval ikka midagi...". Põnevust jätkus aga koduteele asudeski. Metsahaldja tütar saatis lapsed bussini, kinkides igähele kaasa helkuri, mis annab igale lapsele võimaluse olla nähtav, kui ta oma igapäevaseid teid käib.

Idee autori, MTÜ Önnemaa juhatuse liikme Kersti Leisiga koos valmistasid lastele jõulurõõmu Liis Rosin ja Annela Kaio Tõrvandi lasteaiaist Rüblik, Kaie Vakker Põlvamaalt, Aira Laul Nõo Vallavalitsusest ning Külli Kornav Konguta koolist. Projektimeeskond tänab ka Helgi ja Heino Tentsot lahke vastu- võtu eest, AS Tartu Agro Rahinge Lihatoöstust ja Vastse-Kuuste Lihatoöstust sponsorluse eest, Margit Nurmsalu ja Ingri Eensood Tartust, Riin Saart Tõrvandist ja Tõrvandi lasteaia Rüblik perso- nali ja juhatajat Ene Kaldat toetuse eest ning Kambja, Konguta, Nõo, Tähtvere ja Ülenurme vallavalitsusi, kes võimaldasid oma valla lastele jõulupuust osavõtu.

Uusaastasooovina tahaksin öelda: Armsad vanemad — lubage oma lastel olla lapsed, mässata lumega ja uskuda muinasjutte, seni kui nad sellest rõõmu tunnevad. Rõõmustage koos oma laste- ga.

Metsa jõulupuust sai osa AIRA LAUL